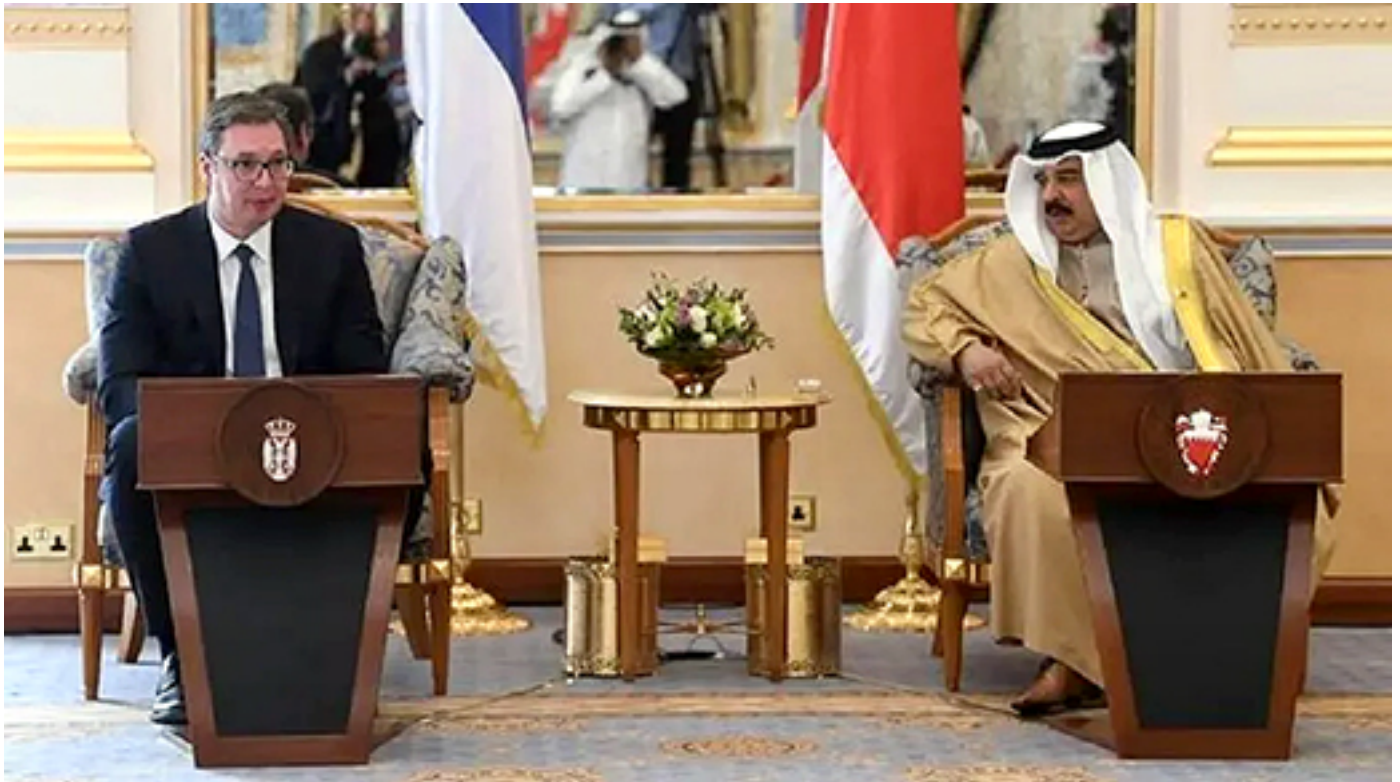

Бахреинска национална гасна компанија (Банагас) веома је заинтересована да постане снабдевач Србије течним природним гасом из сопствене производње, што би довело до јефтиније цене “плавог енергента” за потрошаче у Србији, сазнаје Демостат у добро обавештеним дипломатским изворима.

Наши извор тврди да је о томе разговарано током посете председника Србије Александра Вучића Краљевини Бахреин а такође се о томе говорило и током узвратне посете Београду изасланика краља Бахреина шеика Насера бин Хамада бин Исе Ал Калифа, до које је дошло недавно, само месец дана након Вучићевог боравка у тој арапској земљи.

Веома важна ствар је та да би у случају добијања алтернативног снабдевача гасом Србија испунила одредбу из “Вашингтонског споразума” о диверсификацији извора снабдевања а то је и један од захтева чије испуњавање од Београда очекује и Брисел у оквиру процеса придруживања Србије Европској унији

У случају да се постигне договор да снабдевач Србије гасом постане бахреинска државна гасна компанија Банагас за Београд би то било важно из три разлога. Први је тај да је у овом тренутку Србија у потпуности зависна од увоза “плавог енергента” из Русије. Наиме, производња гаса у Србији је веома мала, готово симболична, те је стога она усмерена на његов увоз. Ако би из Бахреина почео да пристиже течни нафтни гас цена гаса за српске потрошаче би била значајно снижена, како за домаћинства тако и за индустрију. Трећа, исто тако веома важна ствар је та да би у случају добијања алтернативног снабдевача гасом Србија испунила одредбу из “Вашингтонског споразума” о диверсификацији извора снабевања а то је и један од захтева чије испуњавање од Београда очекује и Брисел у оквиру процеса придруживања Србије Европској унији – наводи наш саговорник.

Диверсификација снабдевања гасом и постизање што приступачније цене енергената из увоза представља залагање како српских званичника тако и домаће стручне јавности те не треба посебно трошити речи у прилог томе колико би Србији значило добијање још једног правца снабдевања “плавим енергентом”. У случају да из неког разлога Србија не буде у могућности да добија гас из правца Украјине и преко “Турског тока”, са гасом из Бахреина имала би трећу руту из које би, уз коришћење резерви из подземних складишта гаса, могла да обезбеди довољну количину “плавог енергента” за своје потрошаче. Познато је да у кризним условима цена гаса енормно расте тако да што више праваца снабдевања има држава је сигурнија да неће доћи у позицију да гас купује по енормним ценама и да спроводи рестрикције услед недовољних количина тог енергента. У овом тренутку Србија руском Гаспрому за испоруке гаса преко “Турског тока”, према доступним подацима, плаћа цену од 155 долара за 1.000 кубних метара.

У случају да руски државни гигант добије конкуренцију у виду Банагаса нема сумње да би набавна цена ишла на доле. То би значајно смањило трошкове Јавног предузећа “Србијагас” за набавку “плавог енергента”. Уштеђена средства би могла да буду искоришћена за модернизацију и проширење постојећих као и изградњу нових постројења у саставу “Србијагаса”. Оно што треба нагласити је да би нижа цена гаса одговарала и српској индустрији која остварује већи обим активности него што је то био случај раније те самим тим троши више гаса за своје потребе. Да је то и заиста тако потврђује податак да је у првом кварталу ове године, према писању медија, извоз руског гаса у Србију повећан за 71 одсто. Нижа набавна цена гаса који се користи у Србији би истовремено значило и нижу набавну цену за потрошаче па би се од тога окористили односно уштедели како српска индустрија тако и домаћинства. Веће количине гаса су Србији потребне и за спровођење процеса гасификације који је уз обновљиве изворе енергије једна од алтернатива за смањење коришћења енергената- загађивача попут угља.

Технички услови за снабдевање Србије течним природним гасом из Бахреина у окружењу постоје. Од 1. јануара почео је са радом терминал за течни природни гас, у Омишљу на Крку. До те дестинације у Хрватској природни гас се у течном стању довози бродовима а потом на том терминалу поново претвара у “плави енергент” који се даље транспортује гасоводним цевима до коначног циља. Капацитети тог терминала истраина нису велики (износе 2,6 милијарди кубних метара гаса годишње) али су свакако значајни за отпочињање процеса диверсификације снабдевања гасом Србије. Такође, треба рећи и то да ће се у другој фази пројекта на Крку градити копнени терминал који ће с временом у потпуности заменити постојећи, који је плутајући.

За Србију је веома значајно то што се у Грчкој гради плутајући терминал за течни природни гас у близини града Александрополиса на обали Егејског мора. Према обелодањеним подацима, терминал ће имати капацитет снабдевања већи од 5,5 милијарди кубних метара гаса на годишњем нивоу. Наша земља би се додатним количинама гаса могла снабдевати управо са тог терминала.

У овом тренутку Србија гас добија из два правца. У оба случаја реч је о искључиво руском гасу. Први је онај који иде преко Украјине и Мађарске и за који наша земља плаћа транзитну таксу државама кроз чију територију гас намењен потрошачима у Србији пролази. Од 1. јануара наша земља се гасом снабдева и преко “Турског тока” из правца Турске и Бугарске. “Турски ток” има планирани капацитет од 15,75 милијарди кубних метара гаса годишње, а из Србије, до које у овом тренутку гас долази, требало би даље да се транспортује ка Мађарској, Хрватској и Босни и Херцеговини.

Иначе, у Србији се годишње потроши 2,7 милијарде кубних метара гаса.

(Демостат)